

दाखल तारीख : 17 / 10 / 2012
 नोंदणी तारीख : 17 / 01 / 2013
 निकाल तारीख : 13 / 02 / 2019
 कालावधी : 6 व. 3 म. 28 दि.
 निशाणी क्रमांक : _____

दिवाणी न्यायाधीश वरीष्ठ स्तर, जळगांव यांचे न्यायालयात.
 (पिठासन अधिकारी अश्विनी कस्तुरे यांचे समोर)

भूसंपादन निर्देशन क्रमांक 133 / 2013
 CNR No. MHJG050045082012

(एस.आर.नं.72 / 05)

मुलचंद झुंबरलाल चोरडीया
 वय : सज्ञान, व्यवसाय : शेती,
 रा. पाळधी, ता. जामनेर, जि. जळगांव.

} अर्जदार

विरुध्द

- 1) जिल्हाधिकारी, जळगांव.
- 2) अधिक्षक अभियंता, तापी विकास महामंडळ, जळगांव.
- 3) विशेष भूसंपादन अधिकारी, लघु पाटबंधारे, जळगांव.
- 4) कार्यकारी अभियंता, लघु पाटबंधारे, जळगांव.

} सामनेवाला.

भूसंपादन अधिनियम 1894 चे कलम 18 अन्वये निर्देशन.

श्री. के. बी. पाटील — अर्जदारांतर्फे अधिवक्ता
 श्री. के. जे. ढाके — सामनेवाला क्र.1 व 3 तर्फे जिल्हा सरकारी वकील.
 श्री. डी. एस. पाटील — सामनेवाला क्र.2 व 4 तर्फे वकील

न्यायनिर्णय

(निकाल घोषित दिनांक 13 फेब्रुवारी 2019)

- 1) प्रस्तुतचे निर्देशन विशेष भू-संपादन अधिकारी, जळगांव यांनी भू-संपादन अधिनियम कलम 18 अन्वये (यापुढे 'अधिनियम' या नावाने उल्लेख करण्यात येईल.) या न्यायालयाकडे निवाडयाकरीता पाठविले आहे.

- 2) सदर निर्देशनातील अर्जदाराचे म्हणणे थोडक्यात खालीलप्रमाणे.
अर्जदाराची मौजे पाळधी तालुका जामनेर, जिल्हा जळगांव येथील गट नं. 158/2 पै मधील 0 हेक्टर 43 आर जमीन विशेष भू-संपादन अधिकारी यांच्याकडून संपादित करण्यात आलेली आहे.
- 3) वरील जमीन विशेष भू-संपादन अधिका-यांनी कमानीतांडा योजना भरणा कालव्याकरीता संपादित केल्या आहेत. जमीन संपादित करण्यापूर्वी भू-संपादन अधिनियम कलम-4 अन्वयेची अधिसूचना दिनांक 14/06/2007 रोजी राजपत्रात प्रसिध्द केली गेली. त्याचप्रमाणे कलम-6 व 9 अन्वये नोटीसां जारी करण्यात आल्या. भू-संपादन अधिका-यांनी कलम-11 अन्वये एस.आर. कमांक 72/05 नुसार निवाडा देवून तो दिनांक 31/05/2010 रोजी घोषित केला. निवाडा घोषित केल्यावर अर्जदारास त्याच्या संपादित जमीनीच्या मोबदल्याची नुकसान भरपाई घेण्याकरीता कलम 12(2) ची नोटीस दि.06/07/2010 रोजी देण्यात आली. नुकसान भरपाईची दिलेली रक्कम ही फार कमी व अपुरी आहे असे वाटल्याने अर्जदाराने सदर निवाड्यावर नाराजी व्यक्त करून सदरचे निर्देशन भू-संपादन अधिका-यांकडे दाखल केले व त्यांनी सदरचे निर्देशन न्यायालयाकडे न्यायनिर्णयासाठी पाठविले आहे.
- 4) अर्जदाराने भू-संपादन अधिका-याच्या निवाड्याबाबत नाराजी व्यक्त करतांना म्हटले आहे की भू-संपादन अधिका-यांनी जमीनीची किंमत ठरवितांना जमीनीची प्रत, पिकांची परिस्थिती, जमीनीची सुपीकता इत्यादी बाबी लक्षात घेतल्या नाहीत. सामनेवाला यांनी कोणतीही स्थानिक चौकशी अगर माहिती गोळा न करता तसेच बाजारभावाबाबत कोणतीही स्थानिक चौकशी न करता कमीतकमी आकारणी केलेली आहे व त्याप्रमाणे कमी प्रमाणात मोबदला दिलेला आहे. त्यांनी शेतजमीनीची जुन्या शेतसा-यावर बाजारभावाची आकारणी केलेली आहे. प्रत्येक वर्षी शेतजमीनीची परिस्थिती सुधारत असते. परंतू शेतसा-यामध्ये वर्षानुवर्ष कोणताही बदल होत नाही. त्यामुळे अशा पध्दतीने देय केलेली रक्कम अतिशय कमी व अपुरी आहे, अशा प्रकारचे वादाचे मुद्दे मांडून अर्जदाराने जिरायत जमीनीकरीता अनुक्रमे रु.7,00,000/- प्रतिहेक्टर व बागायत जमीनीकरीता त्याच्या दुप्पट याप्रमाणे वाढीव मोबदल्याची मागणी केलेली आहे.
- 5) सदर निर्देशन अर्जास सामनेवाल्यांनी त्यांची कैफियत सादर करून वाढीव नुकसान भरपाईच्या मागणीला विरोध केला आहे. त्यांनी त्यांच्या कैफियतीत

असे कथन केले आहे की, विशेष भू-संपादन अधिका-यांनी जमीनीचे मूल्य ठरवितांना जमीनीचे ठिकाण व परिस्थितीचा विचार केला आहे. त्यांनी जमीनीची प्रत, शेतसारा व इतर आवश्यक बाबींचा विचार करून जमीनीचे वर्गीकरण केले आहे. त्यांनी अस्सल व तुलनात्मक खरेदीचे व्यवहार विचारात घेतलेले आहेत व योग्य अशी नुकसान भरपाई अर्जदारांना दिली आहे. अर्जदारांनी कोणताही वाद न करता नुकसान भरपाई रक्कम स्वीकारलेली आहे. त्यामुळे सदरचे अर्ज दाखल करण्यास कोणतेही कारण घडलेले नाही. सामनेवाल्यांनी अर्जदारांचे इतरही महत्त्वाचे मुद्दे नाकारून हे निर्देशन नामंजूर करण्यात यावे असे म्हटले आहे.

6) अर्जदार व सामनेवाला यांच्या कथनांवरून सदर निर्देशनामध्ये माझे पूर्वाधीकारी यांनी मुद्दे काढले व त्यांचे निष्कर्ष कारणमिमांसासह मी खालीलप्रमाणे नमूद केले आहेत.

क.	मुद्दे	निष्कर्ष
1	विशेष भू-संपादन अधिका-याने दिलेली नुकसान भरपाई अपुरी आहे, असे अर्जदार सिध्द करतात काय ?	होकारार्थी.
2	अर्जदार हे वाढीव नुकसानभरपाई मिळण्यास पात्र आहेत काय ? असल्यास काय दराने ?	होकारार्थी. रु.11,76,000/- प्र.हे. बागायत जमीनीसाठी, रु.5,88,000/- प्र.हे. जिरायत जमीनीसाठी व रु. 2,94,000/- प्रति हेक्टर पो.ख. जमीनीसाठी
3	आदेश काय ?	अंतिम आदेशाप्रमाणे.

कारणमीमांसा

7) अर्जातील कथनाचे पुष्ट्यर्थ अर्जदाराने त्याच्या साक्षी पुराव्याचे शपथपत्र दाखल केले आहे. त्याचबरोबर मौजे पाळधी ता.जामनेर येथील गट नं. 540 चे खरेदीखत नोंद नं. 4693/05 दिनांक 18/10/2005, गट नं. 818 चे खरेदीखत नोंद नं.1007/05 दिनांक 24/02/2005 व मौजे पहूर येथील गट नं.1424/4 चे खरेदीखत नोंद नं. 2191/2005 दिनांक 28/04/2005 रोजीच्या खरेदीखतांच्या प्रमाणित प्रती, संपादीत जमीनीचे सातबारा उतारे दाखल केली आहेत. सामनेवाला नं. 1 ते 4 यांचेतर्फे कोणताही पुरावा दाखल करण्यात आलेला नाही.

8) अर्जदारांतर्फे श्री. के. बी. पाटील वकीलांचा, सामनेवाला नं. 1 व 3 तर्फे जिल्हा सरकारी वकील श्री. के. जे. ढाके यांचा तसेच सामनेवाला नं. 2 व 4 तर्फे

वकील श्री. डी. एस. पाटील यांचा युक्तिवाद ऐकला.

मुद्दे क्र. 1 ते 3 करीता :-

9) वरील मुद्दे हे एकाच प्रकारच्या वादाशी संबंधित व एकमेकांशी संलग्न आहेत. म्हणून या सर्व मुद्दयांवर एकत्रीतपणे निष्कर्ष काढणे संयुक्तीक वाटते.

10) वरील मुद्द्यांच्या गुणविशेषांबाबत चर्चा करतांना प्रथम असे नमूद करावेसे वाटते की या निर्देशनांत अर्जदारांनी विशेष भू-संपादन अधिकाऱ्यांनी ठरविलेले बाजारमूल्य व नुकसान भरपाई अयोग्य व अपुरी आहे या मूळ वादाच्या मुद्द्याच्या आधारे वाढीव नुकसान भरपाईची मागणी केली आहे. या ठिकाणी नमुद करणे आवश्यक वाटते की, निर्देशनांतील अर्जदारांचे स्थान हे दाव्यातील वादीच्या स्थानाप्रमाणे आहे. म्हणून विशेष भू-संपादन अधिकाऱ्यांनी कलम 11 अन्वये दिलेली नुकसान भरपाई अयोग्य व अपुरी आहे हे सिद्ध करण्याची जबाबदारी अर्जदारांची आहे. तसेच, वाढीव नुकसान भरपाई मिळण्यासाठी अर्जदारांनी कलम-4 च्या अधिसूचनेच्या वेळी बाजारमूल्य काय होते हे सुध्दा सिद्ध करणे आवश्यक आहे. जर अर्जदारांनी तसे सिद्ध केले नाही तर कलम 12 प्रमाणे भू-संपादन अधिकारी यांनी पारीत केलेला निवाडा हा अंतिम, कायमचा व निर्णायक राहतो.

11) अर्जदाराने नुकसान भरपाईसाठी नमुद केलेले क्षेत्र व निवाडयात दर्शवलेले संपादीत क्षेत्र यात कोणतीच तफावत नाही. बाजारमूल्य ठरवितांना पुराव्याची छाननी करण्यापुर्वी ही बाब नमुद करणे आवश्यक आहे की निवाडा हा केवळ एक प्रस्ताव असतो आणि निर्देशन हे निवाडयासाठी केलेली आव्हान याचिका नसते. भूसंपादन निर्देशन निवारण करणारे न्यायालय हे जोपर्यंत निवाडयातील गोषवारा/पुरावा हा त्या न्यायालयासमोर सादर केला जात नाही व तो सिद्ध होत नाही तो पर्यंत त्याचा विचार करू शकत नाही. तसेच ही बाब देखील तत्त्वतः निश्चित आहे की ज्या नाराज व्यक्तीच्या जमीनी संपादीत करण्यात आलेल्या आहेत त्या भू-संपादन अधिनियम कलम 4 च्या अधिसूचनेच्या दिवशी असलेल्या बाजारमूल्यावर नुकसान भरपाई मिळण्यास पात्र असतात याठिकाणी सबब मा.सर्वोच्च न्यायालयाने चिमनलाल हरगोविंददास विरुद्ध विशेष भूसंपादन अधिकारी, अ.आय.आर. 1988 सुप्रिम कोर्ट 1652 हया न्यायनिर्णयामध्ये विशद केलेली मार्गदर्शक तत्वे आणि संबंधित घटक, बाजारमूल्य निर्धारित करतांना विचारात घेणे आवश्यक आहे.

12) दिनांक 31/05/2010 रोजीच्या निवाडयात नमुद केले आहे की, विशेष भूसंपादन अधिका-यांनी संपादीत जमीनीचे बाजारमूल्य ठरवितांना त्या गावातील कलम 4 च्या अधिसूचनेच्या चार वर्षांपूर्वीच्या कालावधीतील जमीनीच्या खरेदी विक्रीच्या व्यवहारांचा विचार केला आहे. त्या जमीनीच्या शेतसा-यावर आधारभुत राहून जमीनीचे वर्ग 1 ते वर्ग 4 असे वर्गीकरण करून तसेच शिघ्रसिद्ध गणकाने सुचविलेल्या प्रतीहेक्टरी दराप्रमाणे बाजारमूल्य ठरविले आहे. परंतु संपादन संस्थेने जमीनीचे बाजार मूल्य ठरवितांना विचारात घेतलेले घटक दर्शविण्याकरीता सामनेवाल्यांतर्फे कोणताही पुरावा दाखल करण्यात आलेला नाही.

13) सन्माननीय सर्वोच्च व उच्च न्यायालयाने अनेक न्यायनिर्णयात असे कथन केले आहे की, मुल्यांकन रजिष्टर मध्ये नमुद केलेले जमीनीचे मूल्य व मुद्रांक शुल्क गोळा करण्यासाठी ठेवलेले रजिष्टर हे भूसंपादन अधिनियमाखाली संपादीत केलेल्या जमीनीचे बाजारमूल्य ठरविण्यासाठी उपयोग करता येत नाही. तसेच असे देखील स्पष्ट केले आहे की, महसुलाच्या उद्देशाकरीता जमीनीचे विहित वर्गामध्ये केलेले वर्गीकरण व शेतसारा जमीनीचे वर्गीकरण करण्यासाठी आधार ठरू शकत नाही व न्यायालयाने ते स्विकारणे योग्य व कायदेशिर होणार नाही. जमीनीचे वर्गीकरण करण्यासाठी तिची गुणवत्ता, सुपिकता, जिरायत, बागायत, पोटखराब व इतर घटकांचा विचार केला जावू शकतो. परंतु शेतसा-यानुसार जमीनीचे वर्गीकरण व वर्गीकरणाचे आधारावर ठरविलेली किंमत स्विकारणे हे कायद्यातील तरतुदीनुसार होणार नाही.

14) निवाडयात संपादीत जमीनीचे बाजारमूल्य ठरविण्याची पध्दत व त्याबद्दल न्यायनिर्णयांमध्ये मांडलेल्या मतानुसार ही बाब स्पष्ट होते की प्रस्तुत निवाडयात विशेष भूसंपादन अधिका-यांनी शेतसा-याचे आधारावर शेतजमीनीचे केलेले वर्गीकरण हे कायदेशीर व योग्य नाही. सबब, पर्यायाने विशेष भूसंपादन अधिका-यांनी ठरविलेले जमीनीचे मूल्य योग्य व पुरेसे असल्याचे सिद्ध करण्याची जबाबदारी सामनेवालें यांच्यावर येते. परंतु त्यांनी कोणताही पुरावा दाखल केलेला नाही. सबब, अर्जदारांनी न्यायालयात दाखल केलेला पुरावा बाजारमूल्य ठरविण्यासाठी कितपत संयुक्तीक आहे ही बाब पहाणे कमप्राप्त आहे.

15) अर्जदाराचे असे म्हणणे आहे की, विशेष भूसंपादन अधिकारी यांनी निवाडयामध्ये अपुरी नुकसान भरपाई दिली. अर्जदारांनी संपादीत जिरायत जमीनीस प्रतीहेक्टरी 7,00,000/- रुपये व बागायत जमीनीस 14,00,000/- रुपये असा दर

ठरवून मागितला आहे. सामनेवालें यांच्या वकीलांनी युक्तिवाद केला की याच प्रकल्पातील काही भूसंपादन निर्देशने ही दि.03/03/2013 रोजी झालेल्या लोकअदालतीमध्ये निकाली काढण्यात आलेली आहेत. तोच दर प्रस्तुत प्रकरणातील संपादीत जमीनीला देण्यात यावा. परंतू अर्जदाराच्या वकीलांनी युक्तिवाद केला की लोकअदालतीमध्ये दिलेला दर हा फार कमी असल्यामुळे प्रस्तुत प्रकरणातील अर्जदारांनी लोकअदालतीमध्ये सहभाग घेतलेला नव्हता. संपादीत जमीनीं हया जास्त चांगल्या प्रतीच्या असून कलम 4 च्या अधिसूचनेच्या वेळेस गावामध्ये जिरायत जमीनीस रु.15,00,000/- व बागायत जमीनीस रु.30,00,000/- प्रतीहेक्टरा असा दर होता. दोन्ही बाजूंचा युक्तिवाद विचारात घेता दि.03/03/2013 रोजीच्या लोकअदालतीमध्ये ठरलेला दर हा प्रस्तुत प्रकरणातील शेतजमीनींना लागू करणे योग्य होणार नाही. त्यामुळे संपादीत जमीनीचे बाजारमूल्य ठरविण्याकरीता अर्जदारांनी न्यायालयासमोर आणलेला पुरावा विचारात घेणे आवश्यक आहे.

16) अर्जदाराने संपादीत जमीनीचे मूल्य ठरविण्याकरीता खालील नमूद केलेल्या अ.नं.1 ते 3 वरील खरेदीखतांवर भिस्त ठेवली आहे.

1) खरेदीखत नोंद नं.4693/05 नुसार मौजे पाळधी, ता.जामनेर, जि.

जळगांव येथील गट नं.540 मधील 50 आर जमीन चंद्रशेखर शरदराव वाणी यांनी सावित्राबाई लक्ष्मण माळी वगैरे 4 यांचेकडून रु.7,90,000/- ला नोंदणीकृत खरेदीखताने विकत घेतली आहे.

2) खरेदीखत नोंद नं.1007/05 नुसार मौजे पाळधी, ता.जामनेर, जि.

जळगांव येथील गट नं.818 मधील 52 आर जमीन विजयकुमार दिपचंद चोरडिया वगैरे 2 यांनी देवचंद खंडू माळी यांचेकडून रु.4,25,000/- ला नोंदणीकृत खरेदीखताने विकत घेतली आहे.

3) खरेदीखत नोंद नं.2191/05 नुसार मौजे पहर, ता.जामनेर, जि.जळगांव

येथील गट नं.1424/4 मधील 61 आर जमीन नामलिला कॉटन इंडस्ट्रीज प्रा.लि. पहर तर्फे संचालक राजमल नामदेव भागवत वगैरे 2 यांनी विठ्ठल देवचंद भडांगे यांचेकडून रु.8,62,500/- ला नोंदणीकृत खरेदीखताने विकत घेतली आहे.

17) भू-संपादन अधिनियम कलम 51(अ) नुसार नोंदणीकृत खरेदीखताच्या प्रमाणीत प्रतीवरील लिहुन देणार व लिहुन घेणार यांना न तपासता देखील

बाजारमूल्य ठरविण्यासाठी तशा खरेदीखतातील मजकुरावर विश्वास ठेवता येतो. खरेदीखताची प्रमाणित प्रत पुरावा म्हणून ग्राह्य धरण्यात येते. संपादीत जमीनीचे बाजारमूल्य ठरविण्याकामी खरेदीखत हा महत्वाचा पुरावा असतो. संपादीत जमीनी ज्या गावातील असतील त्या गावातील खरेदीखत उपलब्ध असतील तर तो अतिशय चांगला पुरावा ठरतो.

18) वादातील जमीन संपादनाची प्रक्रीया पूर्ण करण्याकरीता अधिनियम कलम 4 ची अधिसूचना दिनांक 14.06.2007 रोजी प्रसिध्द करण्यात आली. त्यामुळे सदर अधिसूचनेच्या पूर्वीची नजीकच्या काळातील खरेदीखत तुलनात्मक दृष्ट्या बाजारमूल्य काढण्यासाठी विचारात घेणे आवश्यक आहे. त्याचबरोबर जेव्हा संपादीत झालेल्या जमीनी ज्या गावात आहे त्या गावातीलच खरेदीखत उपलब्ध असतील तर अशा वेळी दुस-या गावातील खरेदीखताचा विचार करण्याची आवश्यकता नाही.

19) उपरोक्त नमूद कारणांवरून तुलनात्मक दृष्ट्या बाजारमूल्य ठरविण्याकामी अ.नं.1 ते 3 वर असलेले खरेदीखतांचे व्यवहार विचारात घेणे आवश्यक आहे. अर्जदार यांचे वकिलांनी तोंडी नमुद केले की याच एस.आर. मधील काही निर्देशने न्यायनिर्णयीत झाली आहेत. भूसंपादन क्रमांक 471, 479, 480, 482, 483, 484 व 485/2011 ही न्यायनिर्णयीत करण्यात आली आहेत. त्या निर्देशनांमध्ये देखील उपरोक्त तीन खरेदीखतांवर भिस्त ठेवण्यात आली होती.

अ.नं.1 वर असलेले खरेदीखत त्यातील जमीन ही गावठाणाला लागून असल्याने व संपादीत झालेल्या जमीनींची प्रत ही सदर खरेदीखतातील जमीनीच्या प्रतीसारखीच होती व संपादीत जमीनी ह्यां गावठाणाला लागून होत्या असे दाखविणारा कोणताही पुरावा न्यायालयासमोर नसल्याने विचारात घेण्यात आलेले नाही.

अ.नं. 3 वर असलेल्या खरेदीखतातील जमीन ही उदयोगासाठी विकत घेतलेली असल्याने तसेच सदरची जमीन ही जळगांव अजिंठा या महामार्गाला लागून असल्याने विचारात घेतलेली नाही.

परंतु अ.नं.2 वर असलेले खरेदीखत न्यायालयाने विचारात घेवून येणा-या मुल्यात दरवर्षी होणारी 10 टक्के नैसर्गीक वाढ गृहीत धरून तसेच अधिक उणे घटकांचा विचार करून जिरायत जमिनीसाठी रक्कम रुपये 5,88,000/- प्रति हेक्टर, बागायत जमिनीसाठी 11,76,000/- प्रति हेक्टर व पोटखराब जमिनीसाठी रक्कम रुपये 2,94,000/- प्रति हेक्टर असा बाजारभाव निश्चित केला आहे.

20) सदर न्यायनिर्णयात नमुद संपादीत जमीनी व प्रस्तुत निर्देशनांमधील संपादीत जमीनी एकाच गावातील असुन, एकाच प्रकल्पासाठी व एकाच नोटीफीकेशनने संपादीत झाल्या आहेत सबब मा.उच्च न्यायालय बॉम्बे यांच्या बयाजी तात्या काळुंगे विरुद्ध महाराष्ट्र शासन 2007(2) ऑलएमआर 316 या न्यायनिर्णया नुसार समानतेच्या तत्वावर प्रस्तुत निर्देशनातील अर्जदार हे देखील तोच बाजारभाव मिळण्यास पात्र आहेत.

21) प्रस्तुतच्या निर्देशनामधील अर्जदाराने त्याची जमीन बागायत स्वरूपाची आहे असे नमुद केले आहे. अर्जदाराने सात बारा उतारा दाखल केला आहे आणि इतर हक्कात विहिर तगाईसाठी अर्जदाराने रक्कम अदा केली असल्यामुळे त्याच्या जमीनीत जलसिंचनाची सुविधा होती हे सिद्ध होते. म्हणुन प्रस्तुत प्रकरणातील जमीन ही बागायत स्वरूपाची होती असा निष्कर्ष काढता येईल.

22) उपरोक्त नमुद सर्व कारणांवरून असे सिद्ध होते की अर्जदारांना भूसंपादन अधिकारी यांनी दिलेली नुकसान भरपाईची रक्कम ही अपूरी होती. म्हणून अर्जदार वाढीव नुकसान भरपाई रक्कम मिळण्यास पात्र आहेत. याशिवाय अर्जदार हे वाढीव नुकसान भरपाईवर 12 टक्के दराने अतिरिक्त घटक रक्कम व 30 टक्के दिलासा रक्कम मिळण्यास पात्र आहेत. तसेच नुकसान भरपाई रकमेवर कलम 28 प्रमाणे ताबा तारखेपासून व्याजाची मागणी अर्जदारांनी केलेली आहे. ताबा तारखेबाबत सहायक अभियंता, लघुपाटबंधारे बांधकाम विभाग, जळगांव यांचेकडील पत्राचे अवलोकन केले असता दिनांक 15.11.1999 रोजी अर्जदाराची जमीन ताब्यात घेतल्याचे स्पष्ट होते.

त्यामुळे अर्जदार ताबा तारखेपासून कलम 28 प्रमाणे व्याज मिळण्यास पात्र आहेत. त्याप्रमाणे मुददा नं. 1 ते 3 चे उत्तर देण्यात येते व खालीलप्रमाणे आदेश पारीत करण्यात येतो.

आदेश

- 1) प्रस्तुत भूसंपादन निर्देशन अर्ज अंशतः प्रमाणीत खर्चासह मंजूर करण्यात येतो.
- 2) सामेनवाला यांनी अर्जदाराच्या गट नं. 158/2 पै मधील संपादीत जमीन 0 हे. 43 आर बागायत जमिनीसाठी रक्कम रुपये 11,76,000/- प्रति हेक्टर प्रमाणे नुकसान भरपाई द्यावी.
- 3) अर्जदारास यापूर्वी त्याच्या संपादीत जमीनीकरीता भूसंपादन अधिकारी यांनी दिलेली नुकसान भरपाई वजा करण्यात यावी.

- 4) अर्जदार 12 टक्के दराने अतिरिक्त घटक रक्कम व 30 टक्के दिलासा रक्कम मिळण्यास पात्र आहे.
- 5) सामनेवाले यांनी वरील निर्देशन अर्जातील अर्जदारास अधिनियम कलम 28 नुसार नुकसान भरपाई रकमेवर दिनांक 01.07.2000 या ताबा तारखेपासून पहिल्या एका वर्षाकरीता 9 टक्के दराने व त्यानंतर प्रत्यक्ष रक्कम मिळेपर्यंत द.सा.द.शे. 15 टक्के दराने व्याज द्यावे.
- 6) अर्जदाराने योग्य तो मुद्रांक शुल्क देय असल्यास द्यावा.
- 7) येणेप्रमाणे परिव्यय पत्रक तयार करावे.

दिनांक : 13/02/2019.

(अश्विनी कस्तुरे)
दिवाणी न्यायाधीश व.स्तर, जळगांव.